

full dominical

Església de Menorca

Número 1894 - Any XXXVII - 23 setembre 2018

Surt per places i camins

CRÉIXER COM ESGLÉSIA DE PORTES OBERTES

† Francesc, Bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

Ens ha dit el Papa Francesc que "l'Església en sortida és una Església amb les portes obertes" (EG 46). L'Església està cridada a ser casa oberta a totes les persones. "L'Església no és una duana; és una casa paterna on hi ha lloc per a cadascú amb la seva vida a les espatlles" (EG 47).

Serà bo que pensem quines són les portes que hem tancat. Els grups que van realitzar el treball diocesà "Discernir per evangelitzar" assenyalaven que moltes vegades oferim la imatge d'una Església tancada en si mateixa i demanaven que estigués oberta a tothom. Entre els grups i persones a les que s'han tancat les portes es destacaven

els divorciats i separats, els homosexuals, les dones i els joves. També hem tancat a moltes persones les portes dels sagraments, sense cap motiu. Les persones que sol·liciten rebre un sagrament troben en nosaltres, moltes vegades, impediments, burocràcia i normes. Un signe d'obertura, s'assenyalava també, és mantenir oberts els temples, perquè les persones puguin acostar-s'hi. Cada comunitat cristiana hauria de pensar quines són les seves pors, quines portes ha tancat. I al mateix temps, hem de deixar que l'Esperit vengui i ens faci obrir les portes i posar-nos en els camins dels homes, a les places de la ciutat i als pobles del camp. És l'Esperit el que, amb la seva força, transforma a homes febles i temerosos com nosaltres, en testimonis, proclamadors de la grandesa de Déu.

Jesucrist ha fet caure els murs que separen als homes. Per mitjà del seu lliurament a la creu, va fer caure el mur que separava jueus i gentils (cf. Ef 2, 14). L'Església també ha d'enderrocar els murs que la separen dels homes, per fer arribar a tothom la invitació de Déu.

Se'ns demana ser "audaços i creatius" (EG 33) per trobar camins d'obertura. Animo cada comunitat a pensar com pot millorar la seva acollida, com pot estar més propera a tots, com es pot fer present en la població o barri, com servir millor als més pobres, com dur la Bona Notícia a tots, de manera que cada parròquia sigui "centre de constant enviament missioner" (EG 28).

Quan s'obren portes es perd el confort i la calor de la casa paterna i és fàcil sentir-se més a la intempèrie. Obrir portes suposa deixar que el món qüestioni moltes seguretats i certeses, exposar-se a la crítica i al rebuig. El Papa Francesc, que és molt conscient d'aquest risc, diu: "M'estim més una Església accidentada, ferida i tacada per haver sortit al carrer, que no una Església malalta pel tancament i la comoditat de aferrar-se a les pròpies seguretats" (EG 49).

Però quan es tanquen les portes, s'acaba fent irrespirable l'aire. Una Església que es tanca en si mateixa és una Església que s'ofega; una comunitat que no mira cap a fora acaba asfixiant-se. No podem viure en una bombolla, aïllats de l'ambient. Necessitam obrir portes i establir llaços amb tots, per fer present el missatge de l'Evangelí en tots els ambients.

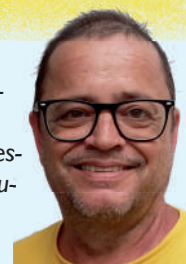

l'entrevista a...

XEC MARQUÈS COLL

Xec Marquès Coll (Ciutadella 1963) sacerdot salesià missioner a l'Àfrica, ha estat aquest estiu descansant uns dies a Menorca gaudint de la seva família. Aprofito l'ocasió per fer-li algunes preguntes...

Xec, per què vas elegir ser missioner i quan temps fa que et dediques a aquesta tasca?

Primer de tot era una vocació d'Àfrica. De petit m'atreia el que veia i llegia a la revista "Mundo Negro" dels missioners combonians. Després va venir la vocació salesiana, fascinat per la manera de Don Bosco de viure l'opció evangèlica. Vaig deixar de banda ser metge i treballar a l'Àfrica per ser salesià i viure el carisma de Don Bosco: opció educativa i pels més necessitats. Quan vaig acabar la meva formació i després de l'ordenació sacerdotal, ara fa 25 anys, vaig ser enviat a Costa d'Ivori i des de llavors visc a l'Àfrica.

On has estat fent la teva feina durant aquests anys i en què ha consistit?

En 25 anys he estat a Costa d'Ivori, on durant dos anys vaig estudiar a l'Institut Catòlic de l'Àfrica Occidental per treure'm una llicència en teologia. Allà vaig començar a treballar amb al·lots "del carrer". Així entre el Congo (Lubumbashi) i Abidjan (RCI) vaig passar 7 anys entre donar classes de teologia i coordinar projectes per al·lots del carrer. He passat també per el Togo, el Benin i l'estada més llarga, 7 anys a Conakry (Guinée) fent néixer una presència salesiana en una barriada de la capital. Aquests darrers 4 anys he tornat a ser a Costa d'Ivori, a Duékoué, responsable del Centre de formació professional i col·laborant a la parròquia, amb 80 comunitats cristianes escampades per tota la regió.

Què destacaries de la teva experiència missionera. Què has donat i què has rebut?

Més que donar, diria que he anat vivint i fent créixer el que som com a persona, com a salesià i com a capellà. A cada presència la manera de donar el que som depèn de la missió de la comunitat. El donar i rebre és com una dialèctica de la planta i de la terra i el cultivador. De la missió, de la feina, de les relacions que s'estableixen vas rebent el que et fa créixer i donar fruit i aquest fruit és el que pots compartir, donar. Més et dones i més reps; més reps i més dones.

Ara el teu destí és el Senegal. Què t'espera allà i quins són els teus objectius?

A Senegal els salesians som els responsables d'un centre de formació professional, de la parròquia catedral de la ciutat de Tambacounda i de dinamitzador d'un programa d'animació socio-educativa per a joves en situació de vulnerabilitat finançat per la "Fundación Real Madrid". M'espera una comunitat on serem 4 salesians: un basc, un togolès, un senegalès i un menorquí, junts anirem creixent i fent créixer la fecunditat educativa del carisma salesià.

Moltes gràcies Xec pel teu testimoni

Toni Olives

la paraula
de Déu

Diumenge XXV de Durant l'Any

Cicle B

Lectura del llibre de la Saviesa

2, 12.17-20

Els malvats deien: "Posem una trampa al just; ens fa nosa i és contrari a tot el que feim; ens retreu que no complim la Llei i que no som fidels a l'educació rebuda. A veure si és veritat això que diu, provem com serà la seva fi. Si realment el just és fill de Déu, Déu el defensarà i el salvarà dels qui el persegueixen. Posem-lo a prova: ultratgem-lo i torturem-lo, a veure si es manté serè; comprovem si sap suportar el mal; condemnem-lo a una mort vergonyosa. Segons diu ell, Déu ja el protegirà."

Salm responsorial 53

R: El Senyor fa costat als meus defensors.

Lectura de la carta de sant Jaume

3, 16 - 4, 3

Estimats, on hi ha gelosies i rivalitats, hi ha pertorbació i maldats de tota casta. Però la saviesa que ve de dalt abans que tot és pura; és també pacífica, moderada i dòcil, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera. El fruit de la justícia neix de la llavor que els homes pacíficadors han sembrat en esperit de pau. ¿D'on vénen entre vosaltres les lluites i les baralles? ¿No vénen dels desigs de plaer que es conjuren en el vostre cos? Desitjau coses que no teniu, i per això matau. Envejau coses que no podeu aconseguir, i per això lluitau i us barallau. Però vosaltres, no teniu perquè no demanau. O bé demanau i no rebeu, perquè demanau malament, amb la intenció de malgastar-ho tot en els plaers.

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

9, 30-37

En aquell temps Jesús i els deixebles passaven per Galilea, però Jesús no volia que ho sapigués ningú. Instruïa els seus deixebles dient-los: "El Fill de l'home serà entregat en mans dels homes, el mataran i, quan serà mort, ressuscitarà al cap de tres dies." Ells no entenien què volia dir, però no gosaven fer-li preguntes. Arribaren a Cafarnaüm. Quan foren a casa, els demanà: "¿Què discutíeu pel camí?" Però ells callaven, perquè pel camí havien discutit quin d'ells seria el més important. Aleshores s'assegué, cridà els dotze i els digué: "Si qualcú vol ser el primer, ha de ser el darrer i el servidor de tots." Després va fer venir un infant, el posà al mig, el prengué en braços i els digué: "Qui acull un d'aquests infants perquè porta el meu nom, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó al qui m'ha enviat."

Lectura del libro de la Sabiduría

2, 12. 17-20

Se dijeron los impíos: «Acechemos al justo, que nos resulta fastidioso: se opone a nuestro modo de actuar, nos reprocha las faltas contra la ley y nos reprende contra la educación recibida. Veamos si es verdad lo que dice, comprobando cómo es su muerte. Si es el justo es hijo de Dios, él lo auxiliará y lo librará de las manos de sus enemigos. Lo someteremos a ultrajes y torturas, para conocer su temple y comprobar su resistencia. Lo condenaremos a muerte ignominiosa, pues, según, dice Dios lo salvará».

Salmo responsorial 53

R: El Señor sostiene mi vida.

Lectura de la carta del apóstol Santiago

3, 16-4, 3

Queridos hermanos: Donde hay envidia y rivalidad, hay turbulencias y todo tipo de malas acciones. En cambio, la sabiduría que viene de lo alto es, en primer lugar intachable, y además es apacible, comprensiva, conciliadora, llena de misericordia y buenos frutos, imparcial y sincera. El fruto de la justicia se siembra en la paz para quienes trabajan por la paz. ¿De dónde proceden los conflictos y las luchas que se dan entre vosotros? ¿No es precisamente de esos deseos de placer que pugnan dentro de vosotros? Ambicionáis y no tenéis; asesináis y envidiáis y no podéis conseguir nada, lucháis y os hacéis la guerra, y no obtenéis porque no pedís. Pedís y no recibís, porque pedís mal, con la intención de satisfacer vuestras pasiones.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

9, 30-37

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos atravesaron Galilea; no quería que nadie se enterase, porque iba instruyendo a sus discípulos. Les decía: «El Hijo del hombre va a ser entregado en manos de los hombres, y lo matarán; y, después de muerto, a los tres días resucitará». Pero no entendían lo que decía, y les daba miedo preguntarle. Llegaron a Cafarnaún, y, una vez en casa, les preguntó «¿De qué discutíais por el camino?». Ellos callaban, pues por el camino habían discutido quién era el más importante. Jesús se sentó, llamó a los Doce y les dijo: «Quien quiera ser el primero, que sea el último de todos y el servidor de todos». Y tomando un niño, lo puso en medio de ellos, lo abrazó y les dijo: «El que acoge a un niño como este en mi nombre, me acoge a mí; y el que me acoge a mí, no me acoge a mí, sino al que me ha enviado».

evangelí i vida

Si algú vol ser el primer...
s'ha de fer el servidor de tots

Francesc Triay

Sant Jaume, a la segona lectura d'aquest diumenge, diu: "On hi ha gelosies i rivalitats, hi ha pertorbació i maldats de tota casta" (Jm 3, 16), dona la impressió que recorda la vivència del moment que Marc ens diu a l'Evangelí d'aquest diumenge, en que mentre Jesús parla de la seva passió, els deixebles, qui, no entenen res del que planteja Jesús, es dediquen a discutir sobre quin d'ells serà el primer quan Jesús arribi al poder.

Els deixebles no entenen res, i els cristians d'avui, de tots els nivells, ho entenem? Sovint, les notícies que corren per aquí i per allà, dona la impressió que ens costa molt d'entendre que seguir Jesús no és escalar llocs, sinó servir. Dona la impressió que els vestits vermells són importants, que els altres ens serveixin i ens donin títols és el

que hem d'aconseguir en el seguiment de Jesús. Després de més de dos mil anys, encara, no entenem res, o no volem entendre.

Ecoltem una vegada més, Jesús: "Si algú vol ser el primer, ha de ser el darrer i el servidor de tots" (Mc 9, 35), ens costa prendre'ns seriosament el missatge de Jesús. Ell acusa els escribes i fariseus: "En tot actuen per fer-se veure de la gent: s'eixamplen les filacteries i s'allarguen les borles del mantell; els agrada d'ocupar el primer lloc als banquets i els primers seients a les sinagogues, i que la gent els saludi a les places i els doni el títol de "rabi", o sigui "mestre" (Mt 23, 5-7), ¿no hem quedat contaminats d'aquesta actitud farisaica? Demanem al Senyor que ens canviï el cor. Que ens doni un cor de servidors per fer vida el que Jesús ens recomana i, treballem sempre per acollir, a l'estil de Jesús, aquells

qui, pel món no compten, com els infants en temps de Jesús: "Qui acull un d'aquests infants en nom meu, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat" Mc 9, 37). Així, servint com Ell va fer en el gest del darrer Sopar, acollirem, en la nostra vida, Jesús i el Pare que l'ha enviat. Així ens ho conta Joan: "Jesús, sabent que el Pare li ho havia posat tot a les mans, i que havia vingut de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després va tirar aigua en un gibrell i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia cenyida" (Jn 13, 4-5).

El Senyor, una vegada més, ens vol servir a Taula i es vol fer el nostre aliment, perquè nosaltres, no sols combreguem el seu Cos i la seva Sang, sinó que visquem tot el que la seva entrega significa.

la veu dels joves

L'escoltisme compromès, també amb el medi ambient

Secretariat Diocesà de Joventut

L'escoltisme és un moviment a nivell mundial, que va sorgir fa més de cent anys i que s'ha escampat arreu del món. En certa manera, es curiós, perquè la gent dels diferents indrets som ben diferents els uns dels altres...

La llei escolta és un referent per a tots, encara que cada regió o associació la pot adaptar a la seva realitat, els seus costums i la seva fe. Hi ha grups escoltes catòlics, protestants, musulmans, laics... però al final tots tenim els mateixos ideals i conceptes.

Un dels punts de la llei ens diu **"L'escolta reconeix en la natura l'obra de Déu i la protegeix"**. Perquè tenim clar que la natura que ens envolta és un regal i que l'hem de preservar. És una feina que hem de fer entre tots, per poder gaudir per molts d'anys més de les cales, els

bosc, les muntanyes, els paratges rocosos.

Algunes de les activitats que fem amb els infants i joves van enfocades a la conscienciació i a l'acció directe en favor de la natura. Ara està molt de moda la problemàtica dels plàstics que omplen la mar, però hi ha gent que fa molts i molts anys que hi fa feina. Grans accions com el

Clean Up The Med (iniciativa de la ONG italiana Legambiente, que ha complert 25 anys) o el projecte "Libera 1m2 por la naturaleza" (organitzat per Ecoembes i SEO/BirdLife) ens ajuden a fer visible aquesta tasca a gran escala.

Ens hem de plantejar també la importància de les accions petites... Si tots som responsables, no malgastem els recursos, tirem cada cosa al seu lloc, arribarà un dia en que no farà falta anar a netejar les platges, perquè ningú les haurà embrutades!

"Mamà, si ja m'has ensenyat a no tirar el nostre fems per tot, per què he d'aprendre ara a recollir els fems dels altres?" "Perquè, fill meu, no tothom ho ha après tant bé com tu"

Glòria Mercadal
Escoltes de Menorca

miscel·lània menorquina

Un miracle de sant Alonso Rodríguez (2)

Florenci Sastre

(Segueix)... un muchacho hijo mio llamado Raphel Carbonell de edad de nueve años el qual havia ja mas de dos meses estava detenido de calenturas continuas con reprehension cotidiana debil flaco y con muy poca speransa de su salud y vida, en tanto que los medicos y cilurgiano no se atrevieron a sangrarle ni darle ninguna medicina expulciva y echa esta relacion a los dichos padres, con la dicha intencion, me hizieron luego merçed y gratia de poner encima del dicho Muchacho un reliquiario con las reliquias y cabellos del dicho Hermano Rodrigos y fue cosa miraculosa, que luego en el mismo punto quedo alegre el dicho enfermo estando de antes triste y jamas ha sentido calentura y se ha quedado del todo sano y salvo con muy entera salud, dando gratias a Dios por tal miraglo y colmada merced que tiene recivida mediante las dichas

reliquias y porque tal y tan grande Miraglo no quede olvidado en la terra y ser verdad lo que tengo dicho jo el dicho notario hago este Aucto y fee auctentica autorizada con mi nombre y costumbrado senyal, llamando en ella por testigos el doctor Vincencio Armangol

medico stipendiado en la dicha villa y Joan llufriu çilurgiano y el magnifico y Reverendo senyor lorenço mercadal sacerdote y Rector de la parrochial de la dicha villa y el Reverendo Raphel Saguí sacerdote que se allaron presentes quando los dichos padres pusieron las reliquias al dicho muchacho y los medico y cilurgiano saben el estado de la enfermedad. Todos los quales ponen aqui su mano firmando con sus nombres esta verdad que fue data en Mahon a los 20 de Mayo 1621.

El Rector lorens mercadal.

Joan llufriu cirugiano.

Sig + num Antonii Carbonel notarius"

Cinc anys després, el 1626 Alonso Rodriguez fou declarat venerable, però hagué d'esperar al 1825 per ser beatificat i al 1888 per ser declarat sant.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 1ª Setmana:

Dg.23, XXV de Durant l'Any: Sa 2, 17-20 / Sal 53 / Jm 3, 16-4, 3 Mc 9, 30-37.

Di. 24, Fèria: Pr 3, 27-34 / Sal 14 / Lc 8, 16-18.

Dt. 25, Fèria: Pr 21, 1-6. 10-13 / Sal 118 / Lc 8, 19-21.

Dc. 26, Sant Cosme i sant Damià (MLL): Pr 30, 5-9 / Sal 118 / Lc 9, 1-6.

Dj. 27, Sant Vicenç de Paül, prevere (MO): Eccl 1, 2-11 / Sal 89 / Lc 9, 7-9.

Dv.28, Fèria: Eccl 3, 1-11 / Sal 143 / Lc 9, 18-22.

Ds.29, Sants Arcàngels, Miquel, Gabriel i Rafael (F): Dn 7, 9-10. 13-14 o bé: Ap 12, 7-12a / Sal 137 / Jo 1, 47-51.

Dg. 30, XXVI de Durant l'Any: Nm 11, 25-29 / Sal 18 / Jm 5, 1-6 / Mc 9, 38-43. 45.

Mestral: un projecte que no passa de moda

La iniciativa d'economia social i solidària Mestral, impulsada des de Càritas, va celebrar divendres passat un quart de segle amb una festa al Convent de Sant Diego (Alaior) on, com en qualsevol aniversari, no hi va faltar el pastís ni una bona quantitat de convidats. Més de 200 amics i amigues de Càritas van gaudir de l'homenatge al projecte que des de fa 25 anys es dedica a la reinserció de persones en risc d'exclusió social a través de tallers de reciclatge de mobles, electrodomèstics i roba. En la commemoració d'aquesta data tan especial per a l'entitat diocesana, a més d'homenatges en paraules no hi podia faltar un dels productes que caracteritzen el projecte: la roba de segona mà. La desfilada de models va ser una de les grans atraccions del vespre. Els 15 homes, dones, fillets i filletes que es van passejar per una estora vermella, confeccionada amb retalls, van deixar palès que el producte de Mestral, com el projecte, no passa de moda. El president de Càritas Diocesana de Menorca, Gabriel

Pons Olives, va aprofitar l'ocasió per presentar *No totes ses deixalles són perdudes*, un anecdotari que recull les vivències de fins a 37 persones que, fos com a treballadors, voluntaris o clients de Mestral, han ajudat a fer que la iniciativa s'anés consolidant des de 1993.

Des de Càritas i Mestral envien el seu més sincer agraïment a totes les persones, empreses i entitats que, d'una manera o altra, fan possible que l'entitat compleixi el seu objectiu: concedir segones oportunitats.

agenda

Presentació del Pla Diocesà de Pastoral

El Bisbe de Menorca farà la presentació del pla Diocesà de Pastoral als tres arxiprestats: **A Maó:** Dilluns 24 de setembre a les 20.15 h, a la Casa de l'Església.

A Ferreries: Dimarts 25 de setembre a les 20.30 h, a l'església de Santa Maria.

A Ciutadella: Dimecres 26 de setembre a les 20.30 h, al Teatre de Sant Miquel.

Assemblea de Vida creixent

Reunió del moviment cristià de persones majors de Menorca. Dijous 25 de setembre de les 10.30 a les 17 h, al Santuari de la Verge del Toro.

Trobada grupal d'ajuda mútua

La psicòloga de l'AECC Evelin Triay impartirà el taller **"Estratègies pel maneig de l'ansietat"**. Les trobades estan obertes a qualsevol persona que visqui o hagi viscut un procés de dol o vulgui acompanyar a algú en aquest procés.

Dissabte 29 de setembre a les 18 h, al Centre de Convencions des Mercadal.

Inici de curs d'Equips de Matrimonis

46a trobada dels EMD. Comptarà amb una xerrada a càrrec de Josep Serra Colomer titulada **"M'aixecaré i hi aniré"** i els assistents compartiran el dinar (cadascú porta el seu) abans de celebrar l'eucaristia, al capvespre. Aportació de 12 euros per família. Diumenge 30 de setembre, de 10 a 17.30 h, al col·legi La Salle de Maó.

Institució de Lector

El Bisbe de Menorca, instituirà el Ministeri de Lector, al candidat a Diaca Permanent, **Sebastià Bosch**.

Diumenge, dia 30 de setembre, a les 11 h, a la parròquia de Sant Esteve de Ciutadella.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

Menorca celebra els 75 anys de la coronació de la Mare de Déu del Toro

Uns 600 fidels van desafiar la pluja la nit del 12 de setembre per venerar la Mare de Déu del Toro en la celebració mariana que va clausurar els actes del 75è aniversari de la coronació canònica de la imatge de la verge. Devots de les diverses poblacions de l'Illa van pujar al cim per assistir a la missa oficiada pel bisbe Francesc Conesa, que va haver-se de celebrar a l'interior del Santuari a causa del mal temps.

Les magnífiques veus de la Capella Davidica de la Catedral de Menorca van acompanyar les paraules del bisbe i les oracions de tots els presents a la missa en honor a la patrona de l'Illa, a la qual durant generacions els menorquins han pregat protecció i han reverenciat, com va assenyalar monsenyor Conesa en el seu missatge. Durant l'homília el bisbe va lligar la necessitat de continuar lloant la Mare de Déu del Toro, tal com feien els nostres avantpassats, amb la de créixer com Església de portes obertes: "L'última joia que podem posar en la seva corona és créixer com evangelitzadors". Va subratllar, en aquest sentit, que "la nostra fe en Crist no pot quedar tancada en les parets de les nostres esglésies. Hem de sortir al carrer per anunciar la Bona Notícia", com planteja el Pla Pastoral de la Diòcesi.

Nou Monestir

L'acte també va servir perquè,

abans de la benedicció, la mare superiora de les Hijas de la Sagrada Familia intervingué davant els creients i llegí l'acta fundacional del monestir Belén Santuari de Maria. Les monges de clausura de la comunitat religiosa, nascuda del Movimiento Lazos de Amor Mariano el 2011, a l'arxidiòcesi de Barranquilla (Colòmbia), tenen actualment cura del santuari.

Processó

Passades les nou de la nit el temps va donar una treva i la imatge de la Mare de Déu del Toro va sortir en processó portada pels sacerdots. Els fidels la van acompanyar cap al mirador de Tramuntana formant una silenciosa desfílada, il·luminada només per la llum de les candeles que portaven. Després de la pregària de consagració a la Mare de Déu van tornar al santuari on qui ho desitjava podia passar per davant de la imatge per demostrar el seu amor i respecte per la patrona.

Aquest sentit i multitudinari encontre religiós posava fi de manera solemne als actes del 75è aniversari de la coronació de la Mare de Déu, que havia comptat amb diversos precedents: una conferència sobre la imatge de la Mare de Déu del Toro, restaurada per Víctor Pons; i una exposició commemorativa amb la col·lecció mariana de Miquel Àngel Limón Pons.

Més de 50 escoltes als campaments d'estiu de Sant Rafel

Els infants i joves de l'Agrupament Escolta de Sant Rafel (Ciutadella) van celebrar dos campaments aquest estiu, amb un total de 54 assistents. Els primers dies del mes d'agost les unitats de Ràngers i Guies, Pioners i Caravel·les van gaudir d'una setmana a Sant Joan de Missa, amb una ruta per les platges del sud del municipi, així com per Son Bou, Talis i Cala Tomàs. La vintena de joves que hi van acudir aprofundiren en la Llei Escolta i el campament es va tancar amb les promeses d'alguns d'ells en el marc de la celebració comunitària.

Els grups de Castors, Llúdries, Llops i Daines, formats per un total de 34 infants, també va acampar a finals d'agost. Un bon grup de caps de joves i adults els van acompanyar en la seva estada de quatre dies a Sant Joan de Missa i durant les excursions per conèixer les platges de Son Saura, Es Talaier i Cala Mitjana.

